

LBNDV ir teikts, ka tieši bibliotēkai kā informācijas iestādei ir vislielākais sava novada informācijas resursu koordinators, sadarbības novadpētniecības darbā iniciators un veicinātāja potenciāls. Rezultātā bibliotēka varētu veidoties par sava novada novadpētniecības informācijas centru.

Novadpētniecības bibliotekārs ne tikai veido novadpētniecības krājumu savā bibliotēkā, bet ir arī novada informācijas pārvaldītājs (pārzina savas bibliotēkas, kā arī citu institūciju novadpētniecības resursus un pakalpojumus), novadpētniecības resursu koordinators, sadarbības iniciators (veidojot vai veicinot plašāka sadarbības tīkla izveidi starp visiem novadpētniecības darba veicējiem), saziņas un informācijas apmaiņas nodrošinātājs, nereti arī metodiskā un konsultatīvā atbalsta sniedzējs šajā jomā. Tādēļ tieši bibliotēkām ir vislielākais potenciāls kļūt par sava novada novadpētniecības centru. Novadpētniecības bibliotekāra uzdevums ir dalīties zināšanās ar sabiedrību, vietējās vēstures pētniekiem, citiem novadpētniecības kolekciju glabātājiem. Bibliotēka ir tikšanās vieta un atbalsta punkts novadpētniekiem, vēstures interesentiem, dažādu nozaru speciālistiem. Bibliotēka ir vide kopienas iedzīvotāju savstarpējai komunikācijai. (LBNDV, 4. punkts)

Bibliotekārs mūsdienu pasaulē ir informācijas pārvaldītājs – tas ir, arī tās informācijas, kas neatrodas pašā bibliotēkā. Arī novadpētniecības bibliotekārs pārzina ne tikai savas institūcijas krājumu, bet ir lietas kursā arī par citu novadpētniecības darbā iesaistīto (arhīvu, muzeju, kultūras un izglītības iestāžu, pašvaldības un valsts iestāžu un struktūru, nevalstisko organizāciju, privātpersonu u. t. t.) piedāvājumu (novadpētniecības resursiem un pakalpojumiem) un spēj sniegt informacionālu palīdzību, konsultēt, novirzīt uz atbilstošajiem resursiem citā institūcijā klientus gadījumā, ja konkrētais pieprasījums neatbilst bibliotēkas darba profilam vai bibliotēkā nav atbilstošu materiālu. Bibliotekārs orientējas valsts, pašvaldību un citu institūciju informācijas sistēmās un pakalpojumos. Novadpētniecības dokumentu digitalizācija un attālinātas piekļuves nodrošināšana atvieglo novadpētniecības resursu koordināciju.

Bibliotēkas ir arī novada sociālo un kultūras aktivitāšu centri. Tās piedāvā vietu un telpu visdažādākajām novadpētniecības aktivitātēm (novadpētnieciskiem pasākumiem, stāstu un atmiņu vakariem, izstādēm u. c.), kā arī vidi kopienas iedzīvotāju savstarpējai komunikācijai. Daudzas bibliotēkas Latvijā kļuvušas par tikšanās vietu – atbalsta punktu novadpētniekiem, citiem novadpētniecības kolekciju glabātājiem, vēstures interesentiem.

Latvijas pašvaldību publisko bibliotēku tīkls veido plašu un vienmērīgu teritoriālo pārklājumu – atšķirībā no citām institūcijām, piemēram, muzejiem, bibliotēkas ir katrā novadā. Tās ir atvērtas un plaši pieejamas ikvienam – sākot no iedzīvotāja, kurš vēlas pastāstīt savas atmiņas un beidzot ar novada institūcijām, kurām nepieciešama novadpētnieciska informācija.

Lai kļūtu par sava novada novadpētniecības centru, var sākt ar pavisam vienkāršām lietām: apzināt tos, kas novadā ir saistīti ar novadpētniecību, noskaidrot visas novadpētniecības materiālu krātuves un izveidot pārskatāmu uzziņu materiālu: kādi materiāli kur atrodas, pievienot saziņas iespējas (tālrunis, e-pasts, tīmekļa vietne), saites uz resursiem tīmeklī. Pēc saskaņošanas ar pārējiem novadpētniekiem šo uzziņu materiālu var publicēt bibliotēkas tīmekļa vietnē. Pamazām organizējama sadarbība, piemēram, izveidojot vēstkopu apmaiņai ar aktuālāko informāciju novadpētniecībā. Pakāpeniski sadarbība paplašināma un padziļināma. Ļoti svarīgi izplatīt ideju par to, ka visiem, kas novadā ir saistīti ar novadpētniecību, ir kopīgs mērķis un atbildība par kopienas mantojuma saglabāšanu.